

[Statsministeren.]

gerne sige, at vi er i socialdemokratiet og regeringen ikke af den opfattelse, at man ensidigt i et enkelt land skal foretage en total nedrustning, afrustning. Vi er af den opfattelse, at vi bestemt ikke i det lille Danmark skal være førende med et forsvars udbygning, men vi skal i rimeligt omfang følge med. Hvis der skal ske nedskæringer, bør det i væsentlig grad ske i samarbejde, koordination, med andre lande, som vi er i fællesskab med, og hvor i verden er der for resten lande, der totalt har afskaffet forsvarret? Jeg tror ikke, hr. Knud Jespersen kan fortælle mig om lande, der virkelig er gået den vej.

Der er en ting, der vel efterhånden er glemt, eller som der i hvert fald ikke tales så meget om nu, og det er spørgsmålet om de store broprojekter og Saltholm. Jeg mener også, at jeg kan tillade mig at sige, at regeringen ved den løsning, som vi lagde frem i folketinget, bidrog til, at en sag, der var ved at skille folketinget på kryds og tværs, nu blev bragt ind i fornuftige baner, hvor nye overvejelser og undersøgelser skal finde sted, forhåbentlig således, at når vi igen skal tage stilling til det, kan vi gøre det i højere grad i fordragelighed og formentlig også på et nyere eller mere ajourført grundlag.

Regeringen er jo, som det er gået op for os alle sammen, en mindretalsregering. Jeg vil gerne sige, at den form for regeringsdannelse ikke er den bedste løsning. Det er fortsat regeringens opfattelse, at det ikke er den bedste løsning, og det er ikke engang den næstbedste løsning. Den næstbedste løsning ville være en regering på et bredere grundlag, allerhelst naturligvis en regering med et flertal. Det næste måtte være en regering på et i hvert fald bredere grundlag, og den tredje-, fjerde- eller femtebedste løsning var den regering, vi havde, da vi havde en venstre-regering. Der er nemlig én ting, der er fælles for den nuværende socialdemokratiske og den tidligere venstre-regering. Det er étpartiregeringer, som klart er i mindretal, men denne regering har dog den fordel, at den trods alt har et lidt bredere grundlag eller et betydeligt bredere grundlag, og så har den i hvert fald helt afgjort ønske om og vilje til at søge samarbejde med andre partier.

Det er regeringens opfattelse, at den vigtigste opgave i øjeblikket er at skabe politisk stabilitet. Hvis ikke der er en rimelig grad af politisk stabilitet i Danmark, så bliver det ikke muligt at løse de problemer af økonomisk karakter, som vi har, og så altså heller ikke muligt at skabe stabilitet i vores økonomiske politik. Derfor drejer det sig om at gøre den politiske stabilitet til en slags overordnet middel, men måske endda også en overordnet målsætning, og om, at man i folketingets partier, hvor man vil samarbejde, tilbageviser det, som hr. Kjeld Olesen kaldte partiet, der spekulerer i forvirring, der spekulerer i usandhed, der spekulerer i fordomme og demagogi. Det er det, sagen drejer sig om i den kommende tid. Jeg håber, at folketinget med et bredt flertal vil kunne samles om en sådan politik.

Formanden:

Vi går derefter til anden omgang, hvor taletiden for ordførerne er indtil 8 minutter.

Kjeld Olesen (S):

Jeg går ud fra, at jeg ikke møder utak, hvis jeg indskrænker mig til tre bemærkninger.

Den første er til hr. Christophersen, hvis indlæg jeg bedst kan karakterisere ved at sige, at der var megen fortid, lidt nutid og næsten ingen fremtid. Nu er det jo forslaget til tillægsbevillingslov, vi diskuterer, og derfor er det begrænset, hvor meget vi skal tage os af det fremtidige. Men det overrasker mig nu engang at høre hr. Christophersen bruge så mange kræfter på at fortælle os, at det, man egentlig burde have som middel, ja, det var venstres indkomstpolitiske løsning. Hvis ikke jeg tager meget fejl, så var det nøjagtig den 9. december, at den tidligere statsminister stod på denne talerstol og regnede mandater op og endda gjorde det på en sådan måde, at det virkelig lykkedes at finde frem til, at der ikke var flertal, hvorefter vi fik valget, et valg, der viste endnu ringere tilslutning til principperne i venstres indkomstpolitiske løsning.

Derfor vil jeg meget stærkt råde hr. Christophersen til, at vi nu ligesom kommer over i en ny boldgade, at vi nu koncentrerer os om tingene i dag og ikke mindst gør det om fremtiden. Det, der derfor står som noget af et spørgsmål, er: når man konstaterer den parlamentariske situation i forhold